

IMPERATOR CÆSAR MAXIMILIANVS I.

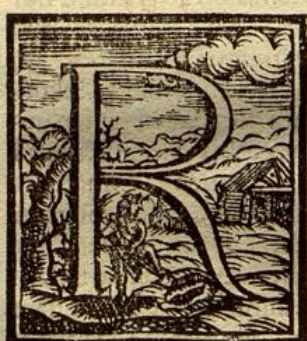
PIVS, FELIX, AVGVSTVS,
REX GERMANIÆ,
DALMATIÆ, CROATIÆ,

ARCHIDVX AVSTRIÆ,

PRINCEPS BELGARVM, ET BVRGVNDIONVM

DVX STIR., CAR., CARNIOL., SVEVIÆ., LANDG. ALS.

COMES HAVSPVRGI TYROLIS &c.

Egia flumina quò longius discurrunt, eò & excurrunt latius amplificatâ aquarum veluti maiestate ex popularibus minorum fluuiorum tributis: ita grandescit tibi accedens Austria tua: Imperatricis Gentis felicitas, quam MARIA ANNA è maximorum Cæsarum sanguine sata Dotalem tecum auerhis, maiorem etiam allatura, cum fueris Regum Mater. Quis enim fulgente aureâ stellarum familiâ, purpurascante inter sua radiorum rosaria Aurorâ, ex magnis maiora non expectet lucis incre-

menta, nimirum ex illustri Auroræ puerperio serenissimum Infantem Solem? MAXIMILIANVS hic tuus è nominis sui mensurâ maximus, eâdem magnitudine rerum gestarum se se explicans, par orbi terrarum nomen impleuit, futurus etiam sine MAXIMILIANI nomine à rebus gestis maximus. Adeò præscia Numinis providentia nomina aliqua fingit, atque erudit, vt diuinitatis arcana, ex solâ nominum diuinatione pandantur. Prisci Cæsaris Maximiani nomen visus est sibi vsurpare, vt eodem cum ipso cognomento, tot hostium victor, subactorque regnorum noster Austriacus potiori iure diceretur Hercules, cum præsertim catenulis aureis ex ore fluentibus, vt de suo Hercule fabulati sunt Galli, incredibili dicendi suauitate, summos amores sibi conciliaret omnium populorum, quos catenatos veluti trahebat in triumphum post curiam eloquentia victricis.

1459.
Kal. Ap.

Ex Patrè FRIDERICO Pacifico ortus, & Auo ERNESTO Ferreo vtrunque miscens, indolem hausit totam ad belli decora factam, & pacis ornamenta. Et sanè dixisset tres regias charites omnium numerorum bellicam fortudinem, omnium artium ciuilem sapientiam, omnium virtutum augustam pietatem, ad Austriaci MAXIMILIANI granditatem ita coniurasse, vt non solum Cæsarem crearent, sed & inter Cæsares Maximum. Hanc sortitus est genituram felicissimam è gentili suo Cælo, in quo nullum non fortunatissimum sidus elucet.

Insigni
miraculo
ex cultu
Augustis-
sima Eu-
charistia
seruatur.

1472.

13. Ap.

Prima ætas gemino prodigio è Cælo consecratur, summâ, & MAXIMILIANI pietate, & Numinis prouidentia, vnde stetit in vnico Stirpis Augustæ traduce, in quo tota spes posteritatis germinabat, Austriaca Propago, seruatumque est primigeniâ Eucharistici Epuli religione, quâ fundatum Austriacum Imperium, eâdem vi seruante ferè semper sicuti alia omnia, ita etiam regia germina, quæ feliciter produxit. Cum enim è confragosæ rupis supercilio, quò MAXIMILIANVM adhuc ephebum procul à palatinis Proceribus, qui lateri adhærebant, alijsque affectis honorarijs, & circumpedes comitantibus, æstrum venationis per accliuia, & decliuia ænipontanorum montium rapuerat, penderet, inaccesso profusus, & imperuio, nec pedem inde retrahere posset, vlliusue ope iuuari, hiante infra sexcentorum pedum crepidine, ad diuinum profusus consilium confugit. Acciri iubet (audiri enim vox loquentis poterat) sacrum Mystam, qui sublime Eucharisticum nectar, delibandum saltem oculis, exhiberet, sperans salutari illo viatico etiam tantum adorato, tutum sibi fore, aut ascensum ad cælum, aut descensum in terras, eò paratus ire, quò rerum Dominus, & Cæli, terræque Imperator Dei nutus inclinaret. Ita tota Austriacæ Domus immensa moles miserando spectaculo, inter Cælum, terramque librata, è cubitali montis vertice ruitura nutabat; si tamen nutare poterat Domus, quæ licet totius fere terrarum orbis circumferentiâ coronata, centrum habet in Cælo, atque ipso firmamento firmatur. Impositus montibus innocens Gigas, passis manibus piè Cælum expugnat. Euocanti itaque è Cælo auxilium Regio Impuberi Deus liberalissimè annuit, & addito prodigio cumulatissimum indulgit. Aceurrere è caelesti Aula iubetur Angelus sospitator (illum fuisse piè aliqui autumant, quem eius custodia a primo vitæ limine in hac peregrinatione terrenâ Deus destinarat, omnium horarum comitem) sub montani pastoris personâ abscondens nobilem Cæli formam, qui liberato Augusto Principe statim se se omnium oculis eripuit, ac sibi se reddidit, qualis spectatur à solis superis, rusticanum hominem exuens, coloresque nostrates. Ephebi regij pietas adeò feliciter causam suam Cælo, è quo, cum proximus illi esset, puriorem spiritum hauriebat, probauit, vt supra vnum Fabium maximum maior, vnicus tot Heroum Hæres, tot Cæsarum, & Regum germen, & stirps ad columen Austriacæ Domus, Germanici Imperij, Hispanæ Monarchiæ, ac fere dixerim Orbis terrarum seruari mereretur. Nullas sentit decumanas vndas: ex omni naufragio fides enatat. Nec difficile fidei fuit, operosumque turbinatum montis supercilium exequare, cui vis indita è Cælo est plusquam gigantea ad montes transferendos. Ita vno
ferculo

ferculo tota Austriaca Familia moribunda seruat ad vitam, & mortis antidoto ad immortalitatem initiata, eo, quo condita, propagatur, firmaturque tutelari Deo in Eucharistico Solio æternarum gratiarum. Hem quanto miraculo testatum videmus Eucharistiam Augultissimam Palladium esse Austriacæ Domus, quæ in extremis rerum articulis ad thaumaturgum Cœli Panem accurrens, toties prodigia patrauit ingentia! Scit iam cui astro gratias debeat siue nascatur, siue seruetur Austriaca Familia. Nec mirum inde posteros Herôas CAROLVM, PHILIPPOS, & FERDINANDOS, & Heroinas, MARIAM, ELEONORAM, omnesque fere Austriades, raptos fuisse non actos tantû ad Eucharistici Epuli venerationem inusitato ardore, eo nomine Cœlo, terrisque spectabiles, & maximos. O grandem, robustamque in Regio Impubere fidem! O palmaria tyrocinia triumphalis Austriacæ Pietatis? Posterius creditis? est ne factum in tota antiquitate religiosius? sed credite res ita gesta est. Adhuc prodigij locus in celsissimo prope Ænipontum monte, liberatâ periculis viâ, signo Cruciarj Christi è cruce pendentis insignis obsidem Austriacæ Pietatis, ac testem prodigij memoriam consecrat, & illhac prætereuntiû admirationem trahit, pronocatque venerationem. Non alius erigendus erat, qui seruaret tanti Miraculi Eucharistici granditatem, transmitteretque in æuum nobilem famam Obeliscus, & Colossus, quàm crux Christo Patibulato signata. Stabit ruinosum anipontanum hoc tanti triumpho capitolium, æternis cum illo monte radicibus abyssum premens, Cœloque sublime, & solium Austriacæ Potentiæ, è quo adhuc imperante MAXIMILIANO in CAROLO nepote per omnes mundi partes Europâ, Asiam, Africam, Americam regnavit, sustentabit. Initiatus magno prodigio MAXIMILIANVS impubes ad omnem felicitatem cœpit adolescere, & ad omnem virtutum apicem conuolare, religiosiori ad Regnum, inauguratione ex adoratione Eucharistici Solis, quam olim Perfarum Monarchæ solis nostratis aspectu.

Prima post laureatam pietatem laurea, quasi de paterno Pacifici Frederici stipite, furculi nobiles, a pacatis artibus fuere, Eloquentiâ, & Historiâ, quibus suam etiam intexere de laureto apollinari parnassiam Musæ. Ingenitam dicendi suadam, quâ plurimum valebat, vt cum maiestate publicaret, & Imperatricem daret, omnium populorum, quibus imperitabat linguâ erudit, vnde mirum in modum eidem conciliati sunt, ætlimantes ex indigena sermone & amantes aliquid suum in Principe. Hæc auita laurus germinauit deinde in magnis nepote CAROLO V. & pronepote MAXIMILIANO II. propagine nunquam sterili, in non degeneres ramos. Lusitant in Austriadum fere omnium labris syrenulæ, sed Augustæ, & archipyriticæ exercent innocentem populorum. Vtranque Palladem exhibuit sagatam, ac trabearam, Præsidentem scientiarum, Arbitramque bellorum, vnde non mirum, quod deinde cum Iulio Cæsare veterem militiâ, & cû Augusto prisca scientias ad pristinû splendorẽ reuocavit, & eâdem dexterâ triumphali, quâ arces euertebat, bellicas, ciuilescque artes erigeret. Sed vtranque Cæsarem melius expressit, cum suarum rerum gestarum commentaria, vtrâque & solutâ & illigatâ numeris ora-

tionem,

*Flumina
nioribus li
teris insi
gniter ex
cultus a
dolescens
floruit.*

tione, historicè poeticèque edidit, simul scribenda faciens, & scribens faciendâ, sæculumq; aureum, & austrum literarum recudens. Hinc Apollo dictus est in Aulâ: Mars in campo, oris splendore coruscus, & ardore; sed Mars innocens inter Musas illarum patronus, & Apollo gemino arcu fila mouens, ac tela. Scriptili papyro potiori iure, quam Ægyptij Reges coronandus erat, cui & pugnanti triumphale IO, & scribenti, ac dicenti gloriosum *σοφῶς* acclamari posset. Nunquam dignius, quam in MAXIMILIANO Austriaco.

*Cl. de M.
conf.*

Maestas meminit se se Romana loquentam.

Sed bellicarum laurearum densior etiam silua est, isque fere obruitur historiographus hic exilis calamus.

1477.
et. 17.

1478.

*Belgica
reipublica
adminis-
trationi
admo-
sur.*

*Initiatur
ad impe-
rium, &
in augura
tur impo-
sita Caro-
li magis
corona.*

Eâ ætate bella gessit exercituum ductor, & suo Marte, atque auspicijs administravit, quâ alij nec rude donantur militis, Imperator, quod olim de magno Pompeio grandi etiam preconio predicatum est, ante militem. Illam siquidem à Patre Pacifico pacem tantum didicerat, quam triumphariunt. Adolescens adhuc ex ipsis cum MARIA Burgunda nuptijs CAROLO Audace Socero ad Nanceum cæso, Gandavi in Vrbe Flandriæ facile Principe, quæ supra græcanicas Thebas Herculis exortu, & incunabulis nobiles, CAROLI V. Austriaci Cæsaris & summi Herôis natalibus gloriari potest, ad componendum, firmandumq; Belgicæ Reipublicæ statum non parum Ludouici XI. Galliarum Regis potentiâ conuulsam, cepit animum adijcere, supra illius ætatis studia molliora, grandium consiliorum, & principalium curarum patientem. Belgicus Leo à MAXIMILIANO primo demitus, secundo MAXIMILIANO imperantè, euentilatis, excussisq; apertâ perduellione iubis, iugum Austriacum franget. Hinc à Patre Augusto in sortem imperij adoptatus in grauiissimo Orbis terræ concilio a Germanis Proceribus de Imperio arbitrantibus, meruit Francofurti adoratum a tot populis Regis Romanorum & Aquigrani Cæsaris nomen. Illud autem accidit in ipsâ inauguratione auspiciatissimum, quod MAXIMILIANO ea imposta fuit corona, quæ olim Occidentalis Imperij fundatori CAROLO, & potentiâ, & sanctitate Magnò, auspicijs tum ad ipsum MAXIMILIANVM, tum ad CAROLVM nepotem, tum ad magnam Germanorum, & Hispanorum Austriadum posteritatem propagatis, Austriâ Gente iam, & Herôum numero, & potentia magnitudine, & æuo felicitatis COROLINGHAM longe superante. Nullum aliud præter MAXIMILIANI Austriaci caput Caroli magni coronam implere potuisset.

Imperator, initiato victoriâ Turcicâ in Hûgariâ Principatu, veluti è seminario triumphorum tot bellis deinde feliciter confectis, maximum suum nomen laureatum extulit, vt nullus ante ipsum Imperatricis Familiæ tot fuerit laureis coronatus, geminatâ felicitante Regna germinantibus. Visus est feriato dudum Pacifici Patris gladio vbi que fulminare, nunquam ferè non victor vbi pugnare licuit, victis populis, victorias singulis annis, quasi annum tributum pensitantibus. Populorum de quibus MAXIMILIANVS triumphauit ferè populum inuenio, Gallos, Eburones, Belgas, Sicambros, Batauos, Morinos, Hungaros, Bohemos, Venetos, Helucios,

*Celebria-
res Ma-
ximiliani
Ces. Vic-
toria.*

tios, Turcas. Ea verò in eius triumphalibus fastis leguntur, quæ famam, in pluribus fatigassent, circumlatis supra Austriades Aquilas victrices perpetuo volatu per Orbem Orthodoxum victorijs ingentibus. In Belgio Atrebatum Artesiæ caput expugnatur stratagemate celeberrimo cutodijs deceptis: Cameracum Vrbs Imperialis in potestatem redigitur, & simul recipitur magnâ ex parte Hannonia, Gallobelgica Prouincia nobilissima. In Galliâ ad Guinectham Picardiæ Oppidum ingens Gallorû exercitus fere internecone deletur, victoribus Gallis in prædam migrantibus, & in victoriâ propriâ victis, dum eâ præcoci intempestiuè abutuntur. In Germaniâ Philippus Palatinus Septemuir Rhenanæ Prouinciæ Regulus, & Vangionum Princeps supplex ad Imperia Cæsaris compellitur: Bohemi non procul a Ratisbonensi Vrbe, se, suaq; perpetuâ castrorum munitione tuentes, franguntur. Hungaria magna ex parte victoriosissimis prælijs recuperatur, & ingens Turcarum colluies scythicis etiam copijs, & formidandis Romano Imperio Samothracum, Samogitiorum, Getarum, Gelonorumque populorum nominibus aucta, Carnioliam, Stiriam, Carinthiam inundans, easque igni ac ferro depopulans reprimatur, ac fugatur. In Belgio iterum Carolus Egmundanus Gheldriæ Dux nouis rebus studens, in ordinem redactus, abstinere iubetur ditione Gheldriensi, ac titulo. In Germaniâ rursus grassantes fœdè per eam, Prædones non vno loco, nec vno prælio funduntur, caduntur, & ipsis suis sceleribus spoliantur, fragitiorum pretio in triumphales Cæsaris manubias migrante. In Italiâ demû Veneti tribus bellis atteruntur: Mediolanû è Gallorum manibus eripitur, ac Sfortiade Duci restituitur. Ita maximis victorijs, triumphali veluti earum curru inuectus fere totam MAXIMILIANVS peragrauit Europam, Orbemque terrarum nobili famâ sui nominis impleuit.

1490

Omnes in eo, Heròem cum Imperatore miscente, heròicos numeros, Cæsareosq; duo proximè superiora sæcula suspexerunt, beatissimo quodâ omnium bonarum artium, virtutumque temperamento; vt dubium reliquerit sapientior ne esset, an fortior, an melior, primas ne daret bonis artibus, quas in delicijs habebat, an virtutibus armatis, pacatisque, castrisibus, & vrbanis, quæ ipsi in amoribus erant. Vulgatissimum est illud de Sylla Elogium, licet Cæsarianum, ac minime vulgare, ipsius dicentis nobilitate, supra argumenti laudem, alio fere dignum elogio, Syllam plures in se Marios, cum suis septenis triumphis collegisse. Ausim ego hoc prædicare in MAXIMILIANO non de Marijs, sed de Cæsaribus ipsis. In Romanis annalibus magnificè celebratur in Caio Iulio Cæsare felicitas, liberalitas in Augusto, in Traiano fortitudo, in Antonino pietas, in Tito mansuetudo, in Marco Aurelio sapientia, in Constantinis, Carolis, & Ottonibus magnitudo inusitata virtutis. Ex omnium istorum Cæsarum laureis visus est Maximilianus frondes legere, quas suæ infereret, & Martis Pullus cum Caio Iulio Cæsare, & Pater Patriæ cum Augusto, & Antor generis humani cum Tito, & Optimus cum Traiano, & Pius cum Antonino, & Sapiens, omniumque litterarum Princeps cum Aurelio, & cum Constantinis, Carolis, atque Ottonibus vbique Magnus, nisi velis etiam

*Ab omniū
fere lau-
dum titu-
lis cōmen-
datur.*

ma-

*Felicitas.**Maxima.**Maxima.**Maxima.**Maxima.**Maxima.**Maxima.**Magna-**nimitas.**Magna-**nimitas.**Magna-**nimitas.**Magna-**nimitas.**Liberali-**tas.**Liberali-**tas.**Liberali-**tas.**Liberali-**tas.**Liberali-**tas.**Liberali-**tas.**Liberali-**tas.**Liberali-**tas.**Pietas.*

maximum ad sui mensuram nominis. Eâ bellicæ felicitatis excellentiâ floruit, vt nunquam arma ferè posuerit, nisi victor, post domitos hostes de bellis etiam ipsis debellatis triumphator, tantumque terrorem hostibus incusserit, ipsâ armorum denuntiatione, vt cum iussu MAXIMILIANI Cæsaris in Belgio bellica tympana ad legendum nouum militem personarent, ferant dixisse Ludouicum XI., bellicosissimum alioquin Regem ad illos bellorum præcones, & fecialem sonum, totam Galliam contremiscere. Eâ magnanimitatis laude commendatur, vt vbique prouocator fortune fuerit, contemptor, ac victor, illi etiam tanquam imaginariæ Deæ per deridiculum augusto supercilio, quo imperium Austriacum sustentabat auditus sapius insultare; nimirum nihil timebat sibi a fortunâ infidelis, quam sperabat vinci posse etiam rebellantem. Et certe fortuna, si eam cõtemnas, vectigalis seruiet; si adores dominabitur tyranna. Aut tenetur, aut tenet, nisi despicias, suspicies, transuersumque te aget ventosa, ac leuis, nisi generoso spiritu diffles, ipso contemptu victore superandam. Eâ liberalitatis famâ celebratur, vt sæpe eadem manus quæ triumphatrix ærariû implauerat, munifica exhauriret, & magnæ victoriæ aliquando abortirent ex defectu militarium stipendiorum, conceptique triumpho eliderentur in partu. Nefas ducebat Imperatorem populis dominari, & auro seruire, cum hoc sit etiam plebeum in Regibus. Sciebat non minorem famam captari a manu auro, quam ferro armatâ, cum hæc hostes, illa amicos, & omnes superet. In Viennensi Principum Orthodoxorum celebri congressu tres Reges, Vladislâum Hungariæ, Ludouicum Bohemiæ, & Sigismundum Poloniæ augustis impensis magnificentissimè exceptos diu apud se habuit, dignus Cæsar se ipso Cæsare opulentiore. Merebatur spolijs Asiæ, Indico auro, & Darianis thesauris ditari rediuiua, & gemella, prorsus in maximo nostro Austriaco, tum ex armatis, tum ex pacatis titulis magni Alexandri, beneficijs non minus victoribus, quàm prælijs, triumphatrix Orbis terrarum manus. Plura tamen exceptit domi regna, populosque, quàm Reges in Hispanâ Monarchiâ ex nuptijs PHILIPPI filij cû IOANNA FERDINANDI, & ISABELLÆ Catholicorum Regum filia in Austriacam Domum inuectâ, tot regnis, populisq; coronatâ. Ad eum demum apicem pietatis peruenit, vt hac omnia veluti nature, ac fortune ornamenta consecrarit, Cæloque dicarit. Auspicatus, cum moribundos fere oculos rebus humanis clausisset, ab alio sole, nimirum Eucharistico, Auroram primorum annorum, cum cursum vite tenuit, qui tantam lucem ferret, & non degenerem diem ab aurorâ illustri ex tantæ prodigio pietatis. Eidem primigenæ pietati custodiendæ addidit comitem, virgineum pudorem, quo duce Imperator (quod mirû videri iure possit) ferè semper armorum studio exercitus, nullam vnquam passus est spectari a quoquam nudam corporis partem, pulchro rubore decorè perfusus, si quid simile accidisset innito. Hęc purpura venarabilior in Imperatoribus, quæ non sanie muricis scdatur, sed tingitur colore virtutis. Eadem pietas artes omnes, ac scientias magiltras erudiendæ illius magnanimæ indoli, admouit. Harû scita, & placita, & alia omnia fidissimâ memoriâ & nunquã fallente dicturum, seruabat, vnde nemo illi semel notus, aliâs deinde no-

uus fuit. Preſecit tandem illi regende moderatricem Religionem, quã ſolã Imperatrice Imperia ſtant, & felicitatem, famam, gloriam, victorias alites Cœli Diuas, nimirum prouidentia numinis e Cœlo labentia terrarũ fugitiua, & volucra bona apud ſe ſiſtunt. Acerrimus hereſeos hostis in Auguſtanis Comitijs paucis ante obitũ diebus per Legatum Pontificium Thomam Caietanum ingenio, & purpurã Principem ſui ſeculi Eminentiffimum, Summum Pontificem exorauit vt Germaniẽ laboranti ex luthera-
na hæreſi ſerpente tunc malo virulento contactu, ac fere moribundã opẽ ferret, ſe omnia imperata etiam cum imperij ipſius impẽdio, vti par erat, facturum.

Hac nobili clauſulã MAXIMILIANVS I. Cęſar Auſtriacus, dum laureatis litteris à Carolo V. nepote iam Hiſpaniarum Monarchã vocabatur lætitiẽ communionẽ in partem Maurici Triumphũ, in ſinu Auſtriadum Victoriarum, in primo flore felicitatis, ac potentiẽ vitam finiuit ſexagenarius, magnã etatis parte imperio, maiori victorijs, ac triumphis, totã Cœlo attributã, ac nominis immortalitati. Imperante MAXIMILIANO Romano Orbi, Auſtria feliciffimis coniugijs, fatalem fere dixerim, fauſtatem in Auſtriacam Familiã ferentibus, ad omnem Cœli, terreq; cardinem explicata eſt. Acceſſerunt primũ Auſtriã, antiſque Regnis, & Imperio Germanico ad Septentrionem Belgię Prouincię dotales in nuptijs MARIÆ Burgundã cum ipſo Cęſare, & eodem iure connubiali Burgundiã ad Occidentem; tum partim ad Orientem, partim ad Septentrionem ius ſucceſſionis ad Regna Bohemiã, & Hungariẽ cum Vladiflao Rege ſtabilitum, deinde Hiſpana Monarchia & America ad Occidentem & Auſtrum ex fortunatiſſimo PHILIPPI Pulchri coniugio cum IOANNA maximorum Regnorum Hẽrede, cuius ipſe MAXIMILIANVS fortunẽ faber fuerat, additis Hieroſolymorum, vtriuſque Siciliẽ & Sardinie Regnis atque Inſubriã ad Orientem, & Auſtrum. Tandem CAROLO nepoti nubente Iſabellã Luſitanã, prima Luſitanici regni, indi-
corum Mariũ, atque orẽ maritimẽ, & Inſularum Orientis magna afluere de Cœlo auſpicia. Vnde MAXIMILIANVS, pari ferẽ cum RVDOLPHO I. magno gloriã, ſi minus Conditor Auſtriaci Imperij, ſaltem Conſeruator, Stator, & Amplificator dici meruit, vbiq; maximus. Nomen illi ſemper pro encomio erit, gerenda ſimul prædixit, geſta enarrauit, magnificẽ in omni apice ſonans, docenſq; nihil in MAXIMILIANO non maximum eſſe. Hic totus tuus eſt MARIA ANNA potentiſſima Regnatricis, & ideò etiam maximus quia Tuus, ſiue Paternos, ſiue Maternos ſplendores reſpicias, ſiue Maritales Monarchę Coniugis ſapientiã, potentiã, pietate tẽr maximi, CAROLO quoque V. & FERDINANDO I. ex æquo in imperio ſuccedentibus, dignus, qui nobiliſſimum inter Tuos locum obtineat. Imò hoc etiam nomine nunquam non dicetur maximus, quod auſpicatiſſimum tuum coniugium beaur, ac Tibi, Tuorumque vitã ſimul, & immortalitate donandorum Regionum non interruptã vnquam ferie Infantium.

*Laudes longe tranſgreſſus auitas
Subdidit Oceanum ſceptris, & margine Cœli
Clauſit opes.*

N

MA

Religio

Maximil.
obitus.1519.
12. Ian.
33.Cl. de 4.
Non. conf.

MAXIMILIANVS I.

Epitaphium.

Hanc molem manibus Austriadum Heroum felicissimi
In mausoleum Cælo extulit

Magistra manu

Novi Phidie artifex cælum.

Exanimis hæ statua

Pratoriani veluti fidi milites saxei

Imperatoris lateri semper adherent.

Ipsa triumphalia trophæa lapidea sunt:

Et iure, quia aternarum victoriarum simulacra.

Stant gemino titulo victura,

Vincent euum, quod merentur, & viuent.

Ab his omnibus Mutus Cæsar, silentio laudatur:

Omnes laudes in vnum titulum sepulchri migrarunt.

Turbinatus in morem pyramidis acuminatur tumulus

Et suas, si a sole gloria, illustretur,

Consumit umbras.

Ne tamen putes sepulchralem hanc molem

Mortis carcerem esse:

Mæta est felicitatis.

MAXIMILIANUS FRIDERICI Pacifici Augusti filius

Primus Austriadum viuentis Patre Imperator,

PHILIPPI I. Pulchri Hispaniarum Monarchæ Pater,

CAROLI V. & FERDINANDI I.

Magnorum Caesarum Auus,

Impleta sui nominis magnitudine maximus

Gallicis, Belgicis, Venetis, Insubricis

Bohemicis, Helueticis, Pannonicis, Turcicis victoribus,

Æque victor Heros, & inuictus,

Burgundia Prouincia, & Regno Belgico

Austria

*Austria Imperatrici additis,
 Explicata ad omnes Orbis partes
 In Hispana Monarchia Austria regnatrice,
 Cum non haberet plus ultra felicitatis in terris, quò tenderet
 Hic stetit,
 Unde Cælum intraret,
 A Cælo vnico tantum hoc lapide distans.*

SYNOPSIS GENEALOGICA
 A MAXIMILIANO I.
 AD CAROLVM V. MAXIMVM.

Rimæ MAXIMILIANI Cæsaris nuptiæ cum MARIA Bur-
 gunda fuere Caroli Audacis filia non degeneris animi, tibi cognomine
 MARIA ANNA & felicissimi tui coniugij Auspice. Obijt fortis-
 sima Amazon digna Carolo Patre, MAXIMILIANO coniuge,
 PHILIPPO filio, CAROLO, & FERDINANDO nepo-
 ribus, totaque quam ipsa dedit Austriadum Heroica posteritate ex amore pudici-
 tiæ, cum nunquam adduci potuisset, vt vulnus, quod ex equi casu inter venandum
 contraxerat, medicis oculis videri, nedum tractari manibus pateretur. Nullius for-
 titudinis laurea in Austriaca Domo, altas radices non habet, si tamen tellus lauros
 nutrit, quibus hæc cælestia facta, ferto citra Ariadnæam fabulam stellanti digna, co-
 ronetur. Secundas iniijt cum BLANCA MARIA Galeatij Mariæ Sfortiæ Ducis
 Mediolanensis filia, quæ quadringenta aureorum nummum millia dotis nomine tu-
 lit, maiori tamen formæ incredibilis pretio, & virtutum omnium muliebri mundo
 dotata. Anna deinde Ioannis vltimi Britannæ citerioris Regis filia vnica, despon-
 sa tantum fuit MAXIMILIANO, sed a Carolo VIII. Galliarum Rege Cæsa-
 reis nuptijs prærepta, repudiata prius MARGARITA ipsius Cæsaris filia. A
 MARIA pudicissima, & fortissima Heroïna Austriacis fastis hæc tria magna nomi-
 na data sunt.

PHILIPPVS I. PVLCHER.
 FRANCISCVS PRIMVS.
 MARGARITA IV.

Franciscum I. Parentum simul amorem, & dolorem, a vitæ limine, quod vix satu-
 tarat, quadrimestrem proximus tumultus excepit, neque enim sæpe multum vitæ
 primus lapis ab vltimo distat. MARGARITA primum Carolo Delphino, Lu-
 douici XI. Galliarum Regis filio desponsa, tum Ioanni FERDINANDI Ca-
 tholici Regis filio nupta, eodem nuptiali anno coniugij, & vitæ vinculis soluto, de-
 mum Philiberto II. Sabaudia Ducis, quem inter suos fortissimos Heroes numerat
 serenissima Domus Philippi II. filium, Regnantis nunc Principis Abpatrum a Beroldo
 Saxone vigesimum sextum. Tandem vidua, Belgarum vsque ad mortem Gu-
 bernatrix summa probitatis, & prudentiæ laude floruit. PHILIPPVS I. com-
 muni cum FRIDERICO III. Austriaco Cæsare cognomento a formæ dignita-
 te Pulcher, pari cum Tito imperatore titulo a pulchriori mansuetudinis, aliarumque

vir tutum forma Amor generis humani, & Delicium Orbis Terrarum, primus magno Philippæo nomini, quod in ipso nascebatur, Augustæ genti & Austriæ Imperatrici in Hispanâ Monarchiâ subdidit Orbem terrarum. Austria dum pulcherrimum pulchra Coelum sex liberorum prole beavit ex IOANNA FERDINANDI & ISABELLÆ Catholicorum Regum filia (vtrouque Orbe magnum titulum deferente) & vnica Hispanæ Monarchiæ hærede. Eorum nomina hoc ordine adscripta Genealogicis Austriacæ familiæ factis leguntur.

CAROLVS V. Maximus Cæsar.

& Hispaniarum Monarcha.

FERDINANDVS I. Cæsar.

ELEONORA.

ISABELLA VIII. siue ELISABETHA.

MARIA.

CATHARINA posthuma.

Sed quia nihil est ex omniparte beatum, & hæc est pæna mortalibus imposta, vt omnis pulcritudo breui contabescat, in flore ipso regnatricis vitæ, PHILIPPVS Pulcher defloruit in Coelum transcriptus, vbi ipsum felicitatis Regnum sub florido Paradisi nomine vernat. CAROLVS, ac FERDINANDVS Magni nominis Cæsares, salutareque non Germaniæ tantum, & Hispaniæ sed Orbi Orthodoxo Dioscori, quorum secundus primo in Imperio successit, adhuc superstitis in maximis FERDINANDIS, & PHILIPPIS regnant.

*Vnanimi Fratres quorum mare, terraq; fatis
Debentur.*

Addita est Castori, & Polluci Austriaci Coeli non vna, sed quadruplex Helena, è Pulchro, & Pio Parente, pudicissima formæ. ELEONORA Portugalliæ, & Franciæ Regina, primum Emmanueli Lusitano, tum Francisco Gallo Regi nupsit. ISABELLA Regina Daniæ Christierni II. Dani Regis vxor, fidissima comes exilij maritalis, illustre fidei coniugalis exemplum publicauit. MARIA Ludouico Hungariæ, & Bohemiæ Regi ex inclyta Iagellonica stirpe matrimonio iuncta, eo mortuo Belgicam Rempubicam cum summa laude administravit. CATHARINA posthuma prius desponsa Friderico III. Saxoni Septemviro, tum zelo Religionis Orthodoxæ, quæ principalis amor, & cura Austriadum Heroinarum est, abrupta omni coniugij spe Ioanni III. Lusitanæ Regi in matrimonium est elocata. Sed iam excipe MARIA ANNA CAROLVM tuum gloriosissimum de quo ex ipsis PHILIPPI Pulchri, & IOANNÆ Hispanæ nuptijs occini potest paucis mutatis in melius, & verius oraculum.

*Carolus è pulchra nasceatur origine Cæsar,
Imperium Oceano, famam qui terminet astris.*

*Virg. II.
Ani.*

IMPE-

